

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Niende Session.

11te Møde.

Onsdagen den 14de October.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er vistnok meget ønskeligt, at der træffes en endelig Afgjørelse af den polytechniske Læreanstalts Stilling, og Ingen kan ønske det mere end jeg selv; men maaskee jeg netop derfor er bedre istand til at see de Vanskeligheder, der fra alle Sider reise sig imod Sagens endelige Afgjørelse. Der er jo ikke blot Spørgsmaal om en Forbindelse af Anstalten med Universitetet, men ogsaa, som et andet Alternativ, om en Forbindelse med den militaire Høiskole; der er stor Meningsforskjel i den Henseende; der har været nedsat forskellige Commissioner til Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og jeg vil ikke nægte, at den Tro, som jeg strax ved min Tiltrædelse af Ministeriet havde paa en hurtig Løsning af Spørgsmaalet, er senere bleven betydelig svækket. Afgjørelsen af Sagen er efter min Formening saa fjernstaaende, at det ikke gaar an at henvise de ved Læreanstalten nu virkende Embedsmænd til den Forbedring i deres Stillinger, som de skulde faae, naar den traadte i Forbindelse med Universitetet. Spørgsmaalet bliver altsaa, at finde en passende Maade til at lønne disse Mænd paa, hvoraf iøvrigt flere allerede befinde sig i en combineret Stilling, deels til Universitetet og deels til den militaire Høiskole, og det er det, som er Hensigten med det foreliggende Lovforslag. Et saadant Forslag maatte jo ogsaa, som af en æret Rigsdagsmand bemærket, fremkomme fra Regjeringens Side, naar

man gik ud fra, at der ikke længere kunde blive Spørgsmaal om Dyrtidslove, og heraf følger, at dersom man kom til det Resultat ikke for Tiden at gaae ind paa de foreslaaede Gagelove, men lade Dyrtidsloven i sin Almindelighed igjen træde i Kraft, saa ville de her nævnte Embedsmænd blive stillede paa samme Maade, som alle andre Embedsmænd.

Ischering: Jeg troer, at den ærede Minister vil billige, at man godt kan tænke sig Principet med Dyrtidsloven fortsat for alle provisoriske Anstalter. Om man end i det Hele kom ind paa Lønningslove, saa troer jeg, at det ikke vilde være rigtigt at vedtage en fast Lønningslov for Embedsmænd ved en Anstalt, som man i det Hele betragter for at være i en halv Oplosningstilstand; men det forekommer mig desuden, at selve Spørgsmaalet om den polytechniske Læreanstalts Stilling maa have gjort et betydeligt Skridt fremad ved den Statsordning, hvori vi ere traadte. Efter min Dvetydning maa enhver Idee om at forbinde den polytechniske Læreanstalt med den Kongelige militaire Høiskole nu være opgiven. — Om ogsaa den Kongelige militaire Høiskole vilde danne Elever, som ikke skulde gaae den militaire Vej, saa blev det en privat Sag mellem den og de Elever, som søgte den — og jeg vilde ansee det for meget heldigt, hvis Skolen havde Plads til saadanne Elever — men dersom man antager, at der i Kongeriget er Trang til Underviisning i de forskellige Fag, hvori der nu undervises ved den polytechniske Skole, saa maa man sørge for sig selv. Havde vi allerede i forrige Aar